

Právní názor vyslovený v rozsudku, že pro skutkovou podstatu zločinu krádeže je nerozhodné, že obžalovaný obkresloval (tedy nikoliv odcizoval) cizí plány a doklady, poněvadž prý stačí bezprávné přisvojení si disposiční moci nad nimi, je mylný potud, že dokud není zjištěno, že obžalovaný odcizil originály, z nichž si pořizoval kopie a opisy, t. j. že tyto originály odňal z držení a bez přivolení majitelů tak, že s nimi více nakládati nemohli, — a to právě rozsudek nezjistil — nemůže býti řeči o krádeži. Vycházejí z tohoto mylného pojetí právního, nalézací soud se neobíral otázkou a nezjistil, pokud byly obžalovaným odcizeny věci, v nichž lze ve smyslu hořejších vývodů spatřovati způsobilý předmět krádeže podle § 171 tr. zák. a jaká škoda vzešla odcizením právě těchto věcí. Tím se stává vratkým celý rozsudek. Bylo proto zmateční stížnosti, aniž třeba zabývati se ostatními jejími vývody, již s tohoto hlediska vyhověti, napadený rozsudek jako zmatečný zrušiti a podle § 288 odst. 2 čís. 3 tr. ř. věc vrátiti soudu první stolice, by ji znovu projednal a rozhodl.

Čís. 4887.

Ideální souběh zločinu zpronevěry s přečinem podle § 89 zák. čís. 70/1873 ř. zák., vpišoval-li člen představenstva (účetní ředitel) společenstva v účetních uzávěrkách jako dlužníky fingované osoby a zápůjček používal pro sebe.

Po stránce subjektivní nesejde na tom, zda si byl vědom toho, že způsobem sepisování uzávěrek jedná proti ustanovení § 89 cit. zák., stačí, že činil nesprávné údaje vědomě.

(Rozh. ze dne 18. prosince 1933, Zm II 325/32.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zamítl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku krajského soudu v Jihlavě ze dne 20. května 1932, pokud jím byl stěžovatel uznán vinným přečinem podle § 89 zákona ze dne 9. dubna 1873, čís. 70 ř. zák.

Z d ů v o d ů:

Zmateční stížnost, ponechávajíc nedotčeným odsouzení obžalovaného pro zločin zpronevěry podle §§ 183, 184 tr. zák., napadá rozsudek jen, pokud jím byl obžalovaný uznán vinným přečinem podle § 89 zák. čís. 70/1873 ř. zák., uplatňujíc důvody zmatečnosti čís. 5 a 9 a) § 281 tr. ř. Dovozuje, že zjištěný skutek nespadá pod trestní ustanovení § 89 zák. čís. 70/1873 proto, že si obžalovaný nebyl vědom, že jedná proti ustanovení § 89 a že se tím dopouští přečinu. Tím však poukazuje zmateční stížnost na právní omyl, pokud se týče na neznalost trestního zákona, která obžalovaného neomlouvá (§§ 3, 233 tr. zák.

Nejde o to, zda si byl obžalovaný vědom, že svým jednáním, t. j. tím, že jako člen představenstva a zároveň účetní ředitel Úvěrní jednoty pro hospodářství, obchod a průmysl v T., v účetních závěrkách Jednoty činil

vědomě nesprávné údaje, t. j. že vpisoval do nich jako dlužníky fingo-
vané osoby, které ve skutečnosti dlužníky nebyly, jedná proti ustanov-
vení § 89 cit. zák. a dopouští se přečinu, nýbrž pro otázku jeho sub-
jektivní viny je rozhodno, zda činil v účetní uzávěrce nesprávné údaje
vědomě čili nic, a v té příčině rozsudek obsahuje zjištění ve smyslu
kladném, formálně bezvadné a náležitě odůvodněné. Poněvadž rozsudek
způsobem formálně bezvadným zjišťuje veškeré náležitosti skutkové
podstaty přečinu podle § 89 zák. čís. 70/1873 ř. zák. jak ve směru objek-
tivním, tak i subjektivním, odpovídá odsuzující výrok zjištěnému stavu
věci a správnému použití zákona.

Na tom nic nemění ani námitka, kterou obhájce při zrušovacím líčení
uplatňoval v ten smysl, že obžalovaný neměl býti vedle zločinu zpro-
nevěry odsouzen též pro přečin podle § 89 zák. čís. 70/1873 ř. zák.,
poněvadž nesprávné zápisy do účetních uzávěrek sloužily jen k zakrytí
zpronevěry, takže podřaděním skutku stěžovatelova pod ustanovení
§ 183 tr. zák. byla prý jeho trestná činnost úplně vyčerpána. Námitka
přehlíží, že § 89 zák. čís. 70/1873 ř. zák. obsahuje samostatný předpis,
jímž jest chráněn jiný právní statek než v §§ 181 a násl. tr. zák. Jdeť
při zpronevěře o útok na cizí majetek, kdežto trestním ustanovením § 89
zák. čís. 70/1873 ř. zák. má býti zabezpečeno právo členů společenstva,
pokud se týče i dozorčích orgánů, aby vždy měli správný přehled o stavu
hospodářství společenstva a aby byla v tomto směru zaručena účinná
kontrola. Poněvadž obžalovaný svým jednáním nepochybně porušil
i tento zvláštní předpis, bylo jeho jednání s hlediska trestního zákona
úplně poosuzeno a vyčerpáno teprve podřaděním jeho i skutkové pod-
statě § 89 zák. čís. 70/1873 ř. zák. a nalézací soud, učiniv tak, nepo-
chybil. Věc se tu má podobně, jako když někdo k zakrytí zpronevěry
padělá veřejnou listinu. V té příčině bylo již vysloveno nálezem čís. 1893
sb. n. s. (srov. též čís. 3123 a 3927 sb. n. s.), že jednání takové není
sice podvodem podle §§ 197, 199 d) tr. zák., ale ovšem přestupkem
§ 320 f) tr. zák. Stěžovatel ostatně ani blíže neuvedl, proč by jednání
naplňující skutkovou podstatu trestného činu mělo býti beztrestným,
sloužilo-li k zastření jiného trestného skutku.

Čís. 4888.

**K lúpeži sa vyžaduje, aby páchatel' ešte p r e d vykonaním násillia
na poškodenom pojal úmysel privlastniť si jeho veci a vykonať násillie
ako prostriedok k ich odňatiu.**

(Rozh. zo dňa 18. decembra 1933, Zm IV 503/33.)

N a j v y š š í s ú d v trestnej veci, zavedenej pred krajským súdom
v K. jako porotným súdom proti J. R. a spol., obžalovaným zo zločinu
lúpeže a i., na základe verejného pojednávania následkom zmätočnej
sťažnosti štátneho zastupiteľstva vyniesol tento rozsudok: Zmätočná
sťažnosť štátneho zastupiteľstva, pokiaľ uplatňuje dôvod zmätku podľa
§ 385 č. 1 b) tr. p., sa zamietá.